

Peeter, kust seest ta pruutis jua, selle Peige-
norema Mehhe Kottl sisse. Keik sedda
tehti Joseppi Kasko möda, ilma et nem-
mad sest teadsid. Ja teisel Homikul, kui
Walge sai, sadeti neid minnema, keik
nende Eeslittega ja Wiljaga.

§. 288. Nemmad salwad agga I sinast
wäjalainud, ja polnud mitte weel kau-
gele sanud, siis kaskis Josep omma Ko-
ja - Üllepatajat, ta piddi neid takkaajama,
ja kui ta nende jure saaks, neile ütlemg:
Mikspärrast tasute teie Kurja Hea eest?
Se karrikas, kust seest mo Issand joob,
ollete teie kasa wõtnud; kurjaste ollete teie
sedda teinud! Temma ajas neid takka,
ja kui ta neid Tee peäl Kätte sai, räkis ta
neile needfammad Sannad.

§. 289. Nende Meel sai otse dlete pah-
haks, kui nemmad sedda kuulsid; nemmad
ütles

ütlesid: Mikspärrast räg'b mo Issand
seddawisi? Se olleks so Sullastele wäg-
ga Teotusleks, kui meie sedda olleksime
teinud. Se Rahhagi, mis meie omma
Kottide Suust leidfime, tõime meie Ka-
naani - Maalt tagaast so Kätte jälle. Kui-
da p'ddime meie siis so Issanda Majast
Hõbbedat ehk Kulda warrastama? Se-
samma, kelle jurest se meie seast leitakse, se
o'go Surmawäart, ja meie keik tahhime
so Pärri. Sullased olla, kui se meie Kä-
on.

§. 290. Se Takka - Maja ütles: Olgo
se nenda teie Sannade järrele; se, kelle
jurest se Karrikas leitakse, se jägo minnu-
le Sullaseks, agga teie teised peate ilma-
süta ollema. Ja nemmad tõstsid warsi
keik ommad Kottid omma Eeslitte Sel-
jast mahha, ja iggamees teggi omma Kot-
ti Su lahti, et ta piddi otsima. Ja tem-
ma hakkas selle wannema Kottist peäle,